

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวทางการออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ให้บริการและอำนวยความสะดวกในการเชื่อมต่อการเดินทางภายในสถานีรถไฟคอนเมือง การเชื่อมต่อการเดินทางกำหนดให้มีระบบขนส่งสาธารณะรองรับการเดินทาง ได้แก่ รถไฟ รถไฟฟ้าใต้ดิน รถประจำทางและเครื่องบิน และเสนอแนะแนวทางการปรับปรุงออกแบบสถานีให้มีประสิทธิภาพในการให้บริการดียิ่งขึ้น

วิธีดำเนินการจะกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย กลุ่มที่ 1 ผู้เดินทางที่ใช้สถานีรถไฟคอนเมืองเชื่อมต่อการเดินทาง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามซึ่งมีหัวข้อเกี่ยวกับ ข้อมูลทั่วไปของผู้เดินทาง ลักษณะการเดินทาง สภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ทำให้เกิดความไม่สะดวกในการใช้บริการ และความต้องการใช้พื้นที่บริการ กลุ่มที่ 2 ได้แก่แบบสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่ของรถไฟที่ปฏิบัติงานภายในสถานีรถไฟ ซึ่งมีข้อมูลเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเจ้าหน้าที่ ความคิดเห็นและความต้องการเกี่ยวกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพภายในสถานี

การวิเคราะห์ข้อมูลได้แบ่งเป็น 3 แบบด้วยกัน ดังนี้ แบบที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามจำนวน 367 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100% จากผู้เดินทางที่ใช้บริการภายในสถานีรถไฟคอนเมือง แบบที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานภายในสถานี จากการวิเคราะห์ทั้ง 2 แบบ จะสรุปเป็นคำร้อยละโดยใช้เกณฑ์การให้ความคิดเห็น การเกิดปัญหา และความต้องการของคนส่วนมาก กล่าวคือจะนำคำตอบที่มีค่าร้อยละสูงสุคมาใช้เป็นเกณฑ์ในการปรับปรุงและออกแบบสภาพแวดล้อมทางกายภาพ แบบที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวนความถี่ของผู้เดินทาง โดยนับจำนวนผู้เดินทางที่เข้า-ออกบริเวณประตูของสถานีรถไฟ ซึ่ง

กำหนดไว้ 4 แห่ง และเริ่มนับตั้งแต่เวลา 06.00 – 18.00 น. เพื่อให้การออกแบบของพื้นที่ใช้สอยมีความสอดคล้องกับจำนวนผู้เดินทางจะพิจารณาจำนวนผู้เดินทางในช่วงเวลาเร่งด่วนซึ่งเป็นช่วงเวลาที่การเดินทางมากที่สุด

ผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 3 แบบ จะนำไปประกอบเป็นข้อมูลในการพิจารณาออกแบบพื้นที่ให้บริการต่างๆ ภายในสถานี เช่น การกำหนดจุดและขนาดทางเข้าออก ทางสัญจร การจัดพื้นที่รอคอยและจำนวนที่นั่ง ขนาดพื้นที่ชานชาลา ช่องจำหน่ายตั๋ว การจัดที่จอดรถประเภทต่างๆ สำนักงาน ร้านค้า ร้านอาหาร และส่วนบริการอื่นๆที่สำคัญ

The objective of this research was to study concept design for physical environment design which services and facilitates interchange public mode with in Donmuang Railway Station. The interchange public mode was stipulated to prepare public transport system for sewing transportation, for example, railway, metro , bus and airplane . Secandly, it was to recommend a concept to improve a station's design to be more efficient in servicing.

This research would be implemented by two groups. The first group was set for commuters who use Donmuang Railway Station as a linkage for transpotation. Questionnaires, used as a tool for researching, concern general informations of commuters, sorts of transport, physical environment which leads to the uncomfortable service and service area need. The second group was set for the Railway's officials who were on duty in the Railway Station s area. The questionnaires were focused on general informations of them, ideas and physical environment need within the railway area.

Data analysis was divided into three types as follows:

1. analysing data from the 367 questionnaires, making up 100% of commuters who used the Don Muang Railway Station's service,
2. analysing data from the questionaiers, used for the railways officials on duty.

The both analysis would be concluded to percentage by using the measurement of recommendation, problem and majority need. It mean that the response, having highest percentage, will be used as a measure to improve and design physical environment

3. analysing data from frequency of commuters by counting numbers of entering and departing commuters at four railway gates , during 0600A.M.-6.P.M. The commuters in peak hours which generate the most travel time will be considered in compliant with the utilized area design.

The result of three types analysis will be brought as an information to design service area within the railway , e.q. , entry mark and size , travelling path , waiting area and number of seats, size of station, ticketing counter , parking for various vehicles, offices, canteen and other necessary service area,